

[Hans Nielsen.]
tinget og her i dette Ting gør saa mange Indvendinger imod de to foreliggende Traktater, da disse Traktater jo er tilvejebragt paa en Maade, som man ikke vover at angribe, idet de er omhyggeligt forberedt i Traktatkommissionen, Erhvervene har været spurgt uden at have gjort Indvendinger, og Udkastene har været forelagt det udenrigspolitiske Nævn og ogsaa dèr faaet Tilladelse til at passere videre, saa at Ministeren i hvert Tilfælde maa være i god Tro, naar han kommer med disse Traktater her.

Det forekommer mig ogsaa, at de ved deres Indhold er uangribelige. Ministeren gav nærmere Oplysninger om, hvad man forstaaer ved den Begunstigelse, som er indrømmet ved Eksport af dansk Ost til Østrig. Jeg maa tilføje, at efter den Forklaring, Ministeren har givet, kan man sikkert i alle Henseender være tilfreds med denne Bestemmelse. Desuden medfører Traktaten jo en lignende Begunstigelse med Hensyn til Indførsel til Grækenland af Soyaolie her fra Danmark. Der er altsaa taget saadanne særlige Hensyn, som man ønskede fra anden Side, og udover dette bliver vi mestbegunstigede; det vil sige, at disse to Lande maa ikke give andre Lande nogen Fordel, uden at den samme Fordel kommer vort Land til gode.

Saa spørger jeg: hvad vil man mere? Det ærede Medlem Hr. Fraenkel henviste mig til, hvad der var sagt i det andet høje Ting; der var sagt tilstrækkeligt derovre. Det har jeg omhyggeligt gennemlæst og er ikke blevet klogere af, hvilket maaske er min Fejl, men jeg har det Indtryk, at flere Medlemmer af dette Ting ogsaa har læst det og befinder sig i samme aandelige Tilstand paa dette Omraade som jeg.

Derfor spørger jeg: hvad vil man mere? Lad os faa klart at vide, hvad man vil mere. Jeg ved, at et Kardinalpunkt i den konservative Politik er en aktiv Handelspolitik. Her befinder vi os foran denne aktive Handelspolitik, men det er jo ikke nok med nogle Talemaader, fremsat af det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Schovelin, Talemaader, som er baade lyriske og velklingende. Det er ikke nok; i et Spørgsmaal som dette maa man have positivt anvist, hvad det er, de Herrer vil, og have at vide, om de har Mod til at tage Konsekvenserne af det, de eventuelt tilstræber.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel kom ind paa Manchesterteoriene og Frihandel kontra Toldbeskyttelse og talte sig egentlig bort fra Emnet, men hvis der er Mening i de Betragtninger, han anstillede, saa maa det

være denne, at man her i Landet skulde i Fremtiden overføre Spørgsmaalet om Frihandel og Toldbeskyttelse til det udenrigspolitiske og dèr dyrke Striden om disse to Teorier.

Hvilke Resultater vil det bringe? Har det ærede Medlem Hr. Fraenkel Mod til at føre Tanken ud i Virkeligheden? Lad os tænke os det Tilfælde, at vi i Morgen skulde begynde en Forhandling med Tyskland eller England om nye Handelstraktater. Vilde det ærede Medlem og hans Meningsfæller have Mod til at sige: Vi forkaster dette gamle overlevede Mestbegunstigelses-system og gaar over til noget helt nyt? Jeg tror, at det ærede Medlem vilde vige tilbage for et saadant Skridt, og at al hans Tale derfor kun er egnet til at gaa ud af Vinduerne, til at agitere med paa Møderne. I Virkeligheden har Talen derom ikke noget praktisk Hjemsted i Politikken.

Det er en Selvfølge, at Udenrigsministeriet ved Udnævnelsen af Embedsmændene i Udenrigstjenesten i Udlandet skal søge at faa Folk, som har Forstand i merkantil og forretningsmæssig Henseende, og som kan føre de Underhandlinger, der skal føres, med Kendskab til de forskellige Landes Produktionsliv og Toldforhold, og vi støtter selvfølgelig alle Bestræbelser, som gaar i Retning af at gøre vor Udenrigsrepræsentation mere praktisk anvendelig for Danmark, end den maaske var i gamle Tider; men vi kan ikke indlade os paa at tage dette Eksperiment op, som man fra anden Side antyder Muligheden af, uden alligevel at give klar Besked paa, hvad man vil.

Vil man tage hver Toldsats op for sig til Behandling og sige til England eller Tyskland: Det og det forlanger vi nu af jer, og faar vi det ikke, vil vi ikke have nogen Overenskomst med jer? Jeg erindrer om, at vi prøvede en lille Ting i den Retning for et Par Aar siden overfor Tyskland. Der blev svaret, at det havde ingen Interesse for Tyskland, thi Danmark var ikke i Stand til at betale, hvad det vilde koste. Det samme Svar vilde man sikkert faa af de andre store Lande, som vi har vor store Eksport til. Derfor mener jeg, at denne Tale er kun agitatorisk.

Det har for øvrigt sin Interesse at se, at efterhaanden slaar det konservative Parti sig fra Toldpolitikken paa den gamle Façon. Lad os her i Landet afgøre, hvor meget Told vi vil have, eller hvor lidt vi vil have, og saa paa Grundlag deraf slutte Overenskomster med andre Lande. Men de Konservative har, som sagt, efterhaanden